

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1927.

Ljubljana, 23. julija 1927.

Štev. 6.

34.

Nagovor

sv. očeta papeža Pija XI. v tajnem konzistoriju
dne 20. junija 1927.

A. A. S. str. 233—239.

VENERABILES FRATRES

Amplissimum Conlegium vestrum et episcoporum ordinem antequam suppleamus — qua quidem de causa vos in consistorium hodierno die convocari iussimus, — libet Nobis nonnulla et laeta et tristia praefari, eo magis, quod, socii ut estis adiutoresque laborum Nostrorum, si quid Nobis in apostolico ministerio aut solacii aut maeroris contigerit, utrumque singulari animorum consensu participare consuevistis.

Cumulatum sane gaudium Nobis attulisse eam nostis quae nuper est habita tertii pleni saeculi ab condito Conlegio Urbaniano commemoratio. In qua ceteris quasi praecire Nosmet et praeesse volumus, sacrum sollemne in Petriano templo agentes, cuius quidem templi amplitudo ac magnificentia cum peculiari illa, quae Romani Pontificis est, rituum maiestate tam mirifice congruit. Decuit profecto, prope venerandos Principum Apostolorum cineres Pontificalem liturgiam haberi, quorum patrocinio et nomini fel. rec. decessor Noster Urbanus VIII Conlegium a se conditum, initio, commendatum voluit.¹ Aequum item fuit, gratias Servatori Deo publice agi, quo certe frugiferi auctore consilii factum est, ut ad christianam fidem humanitatemque proferendam Ecclesiae liceret tot tamque strenuos hoc trecentorum annorum spatio apostolicos viros ex Urbe in ethnicae regiones dimittere; placuit praeterea Conlegii alumni, et qui sunt et qui fuere, huc undique coeuntibus gratificari, qui decessorum suorum virtutes amplificandaeque religionis studium in se ita referunt, ut maximos de suo apostolatu fructus aut ediderint antehac aut in posterum sperare iubeant.

Acerrimam autem eiusmodi veritatis evangelicae propagandae voluntatem, carminibus concentibusque redditam ac sub dio veluti personantem, comperimus — nonnulli ex vobis, Venerabiles Fratres, intererant — cum delecti ex Conlegio Urbaniano iuvenes coram Nobis saeculare eventum et benefacta inde orta, alii alio sermone, celebrando extulere. Per recitationes quidem illas, quae plus habuere, quam ignaris videretur, iucunditatis, afficiebamur vehementius tenebamurque non tam cogitatione quam sensu quasi quodam eius, quae in Nobis inest divinitus, universae paternitatis, et observabantur animo et paene ante oculos nationes illae, unde profecti essent, ad Petri Cathedram instituendi, ii ipsi iuvenes, qui, sua quisque lingua suaque sentiendi eloquendique varietate, Romani Pontificatus caritatem et providentiam dilaudabant et sacri ministerii inter populares suos aliquando exercendi gaudia praecipere videbantur. In tantarum consideratione rerum fuit plerumque, Venerabiles Fratres, cur

¹ Bulla Immortalis, 1 Aug. 1627, § 4.

admodum delectaremur; verum alicunde talia occurrebant, quae tristitiae nubem animo communis Patris obducerent atque offunderent.

Per interminatos Sinarum tractus, intestino exagitados laceratosque bello, ubique et trepidatio et vastitas et luctus; in missionales nostros, in religiosas sorores, in utrorumque stationes, in domos orbis pueris puellisque tutandis barbare saevitum; nec vero incendia nec caedes defuere. Quae quidem omnia, opinamur, Sinensis populus, suapte natura generosus, et publicae tranquillitatis amator, non admitteret nec toleraret, nisi civilis discordiae socialisque eversionis semina invecta aliunde essent. Neque enim Sinenses ignorant, se in oculis Nostris ferri; quodsi in eo multum gloriati laetatique sunt, quod ipsis dedimus, atque ad Apostolorum sepulera Nosmet consecravimus, sex indigenas episcopos, at aestimationis et caritatis, qua vetustissimam nationem illam prosequimur, significationes longe graviore, quotiescumque per occasionem licuerit, daturi equidem sumus. Atque utinam ad eorum res componendas aliquid aliud conferre possemus quam preces, quas Deo et adhibemus et adhibitori sumus. Publico interea ornatos volumus praeconio et missionales et fideles, qui, in tanta rerum perturbatione qua Sinae conflictantur, in officio suo animose et fortiter persistere.

Ad aliam praeterea gentem, quae pro christiani nominis libertate paene universa cruentatur, cogitatione tum ferebamur hodieque ferimur. Quod iam pridem Mexicanus episcopatus, clerus populusque facit divino Ecclesiae Conditori martyrium, non tam inlustre dixeris quam inter inlustriores annalium nostrorum fastos, ad immortalem rei memoriam, referendum; extorribus autem relegatisve episcopis, quibus nihil esset antiquius quam gregi adesse cuiusque suo, gregem consolari, pro grege mori, iterum iterumque paternam gratulationem caritatemque Nostram, in hoc amplissimo consensu vestro, significamus. Avulsi quidem sint de honoris sui sedibus; at nemo avellere eos poterit de complexu Nostro, nemo prohibebit quominus eos sequatur atque adeo comitetur desiderium fletusque populi sui. — Quamquam non eorum populares tantummodo, sed etiam omnes exultae christianaeque gentes admiratione eos et comploratione prosequuntur: quo in genere imprimis digni, qui a Nobis commemorantur, sunt Foederatarum Americae Civitatum episcopi, qui Mexicanae Ecclesiae inlustrare causam et afflictorum conlegarum inopiae succurrere non cessant.

Ceterum, quam recrudescere passim barbariam et in catholicum nomen exacui pugnam videmus, utramque profecto ab omni humano civili cultu alienissimam, eadem nonne, quemadmodum ab inito Pontificatu usque adhuc monuimus, doctrinarum contagioni illarum debetur, quae palam occulteque ad societatem hominum reique publicae ordinationem evertendam, nullâ fere gubernatorum providentiâ, disseminantur et tamquam mortiferum virus in venas ipsas Civitatis permanent? Plurimum igitur interest — quod impense hortamur — et episcopos et sacerdotes et fideles omnes perpetuis Nobiscum precibus divinam opem implorare populis misere laborantibus; quibus utinam concordiae religiosaeque libertatis dies tandem aliquando illucescat.

Iam nunc ad res Galliae religiosas convertamur, de quibus vos, Venerabiles Fratres, in consistorio proxime superiore allocuti pro officio sumus. Fuit quidem, haud ita multo ante, animus ea de causa ad episcopatum, clerum populumque illius carissimae Nobis nationis aliquanto fusius perscribere, praesertim post datam ab episcopis ipsis ad fideles Declarationem et epistolam ad Nos missam, utramque sane temporibus opportunam et Nobis pergratam, ut iisdem cito significari voluimus; verum, attente amanterque prosequentibus Nobis rerum eventuumque cursum, legentibusque accurate quicquid aut typis vulgatum aut scripto traditum continenter ad Nos perfertur, visum est supersedere adhuc consilii effectum Nostri in aliud tempus differre.

At tamen nolumus magnam vestri huius consensus praeterire opportunitatem quin vos cum praeclari, quo perfundimur, solacii, tum gravis, qua afficimur,

aegritudinis in partem hodie vocemus. Praeclarum quidem solacium Nobis afferunt e Gallia filii seu singulatim seu gregatim, maxime iuvenes, qui aut per se ipsimet aut per Antistites suos non cessant cum se iudicio iussisque Nostris subiicere, tum gratias Nobis agere: quibus placet denuo Nostram approbationem gratamque testari voluntatem. Aegritudine vero illud Nos afficit non mediocri, quod, ut verbis utamur Apostoli, sunt... — quamquam non ita multi — etiam inobedientes, vaniloqui et seductores... docentes quae non oportet² ... quos, sicut idem Apostolus, oportet redargui.³ Namque de eorum sententia agendique ratione si quidem sileamus, idem vere sit atque pernicioso errori servire — quemadmodum ab ipsis Galliae episcopis declaratum est, — eos item in contumacia confirmare eorundemque vaniloquia, seductiones et falsas doctrinas fovere: neque enim solida animorum pax ac tranquillitas nisi in veritate et in ordine, caritate quidem duce atque effectrice, consistit. Quod autem semel iterumque declaravimus, id ipsum hodierno die confirmamus: quicumque vere resipuerint in animumque sincere induxerint nimis iam diuturnum pessimi exempli resarcire flagitium, quod in Ecclesiam universam, in Gallicam potissimum, admisere, paterna eos cum benignitate et caritate excipere et complecti paratissimi sumus. Atque fore, Dei misericordiâ, quam suppliciter cotidie imploramus, ut brevi omnes se ad se revocent et ad communem Patrem redire velint, vehementer speramus ac confidimus. Etenim supra quam credibile est dolemus atque angimur, quotiescumque subit cogitatio animum, fieri aliquando posse, ut vel ad unum e dilectis iis filiis, qui ab officio desciverunt, illud accommodare cogamur, quod prima Ecclesiae aetate — neque enim Sanctae huic Matri defuit unquam ab filiis lugendi causa — Ioannes, Apostolus ille caritatis, dicere coactus est: Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis; nam, si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum; sed ut manifesti sint, quoniam non sunt omnes ex nobis.⁴

Maxime vero eorum casum maeremus, si qui sunt — quod pro certo affirmatur, quamquam Nobis vix credibile ad hunc diem visum est, — qui, caeci cum sint, caecis se praebent duces: quorum in mentem satius erit verba illa Domini redigere quae omnino obliti videntur: Vae vobis, duces caeci⁵ ... Numquid potest caecus caecum ducere? nonne ambo in foveam cadunt?⁶ In foveam scilicet erroris et discordiae, quia resistunt ordinationi Dei, qui in cathedra unitatis doctrinam posuit veritatis, ut praeclare docet Augustinus.⁷ Quorum quidem caecitas, ducum, scilicet, et pedisequorum, inde iam manifesto apparet, quod contra ipsum christifidelium omnium Patrem et Magistrum reapse se extollunt, quamquam verbis se eius agnoscere ac vereri auctoritatem profitentur. Aiunt enim, Nos, in causa quae agitur, vel rerum ignaros esse vel falsa edoctos vel a Nostris administris, quorum fidelitatem nolumus hic peculiari sine laude praetermittere, per obscuras machinationes et per commenticia scripta deceptos, vel partium studiis, ad imperii cuiusdam restitutionem, servire, vel alicuius nationis amore abripi vel, auctoritatis Nostrae fines praetergressos, aliena patriae caritati iubere: quae quidem omnia, in Nos per quam iniuriosa, non tam declarationibus Nostris, iteratis et expressis, atque ipsi veritati evidentissime repugnant, quam redolere amentiam videntur. Interea indociles istos filios monere cum Apostolo non dubitamus: Mihi autem pro minimo est, ut a vobis iudicer aut ab humano die; sed neque meipsum iudico... qui autem iudicat me, Dominus est.⁸

² Tit., I, 10—11.

³ Ibid.

⁴ Io., II, 19.

⁵ Matth., XXIII, 16.

⁶ Luc., VI, 39.

⁷ Ep. CV, c. v, 16 — P. L., XXXIII, 403.

⁸ I. Cor., IV, 3.

Placet ingratum argumentum sollemnibus concludere iisdemque gravissimis verbis, quibus Ambrosius Noster itemque Cyprianus Episcopus et Martyr Ecclesiae unitatem inlustrant, non eam solum quae ad fidei pertinet dogmata, sed eam etiam quae in auctoritate et obedientia continetur. Est igitur Ambrosii celeberrima sententia: Ubi Petrus, ibi Ecclesia; ubi Ecclesia, ibi nulla mors sed vita aeterna.⁹ Verum ad hanc quod attinet, Cyprianus iam affirmarat: Nec perveniet ad Christi praemia qui reliquit Ecclesiam Christi. Alienus est, profanus est, hostis est. Habere non potest Deum patrem qui Ecclesiam non habet matrem.¹⁰ Idem paulo ante: Hanc Ecclesiae unitatem qui non tenet, tenere se fidem credit? Qui Ecclesiae renititur et resistit, in Ecclesia se esset confidit?... Quam unitatem tenere firmiter et vindicare debemus, maxime episcopi, qui in Ecclesia praesidemus, ut episcopatum quoque ipsum unum atque indivisum probemus.¹¹ Quae sane postrema verba ideo omittenda Nobis non erant, quia in laudem Venerabilium Fratrum Episcoporum Galliae praescripta quodammodo videntur: Episcoporum Galliae, inquit, qui, ut ex sententia loquamur divini Pastoris et Episcopi animarum nostrarum,¹² permanserunt in tribulationibus Nostris.¹³ His sane aliisque Patrum documentis se, toto pastoralis vitae cursu, mirifice conformavit Venerabilis Alanus De Solminihac, Episcopus Cadurensis, de cuius heroicis virtutibus sollemne decretum hesterno die promulgavimus; nec sine peculiari providentis Dei consilio factum arbitramur, ut nobilissima eius causa, quae tandiu iacuerat, hisce ipsis diebus, tam bono cum exitu, instauraretur, et in luce catholici orbis praeclarum huius e Gallia Episcopi exemplum splendesceret, qui cum in omni virtutum genere enituerit, tum obedientia et pietate in Apostolicam Sedem et in Iesu Christi Vicarium, alienissimo si unquam tempore, magnopere praestitit.

⁹ In Ps. XL, 30 — P. L., XIV, 1134.

¹⁰ De Unitate Ecclesiae, VI — P. L., IV, 519.

¹¹ Ibid. IV sq. — Ibid. 519.

¹² I. Petr., II, 25.

¹³ Luc., XXII, 28.

Konference Sodalitatis Ss. Cordis v letu 1926.

Ljubljana (mesto), 3 konference. — O ekonomiji duhovnih sil v dušnem pastirstvu (prof. dr. Josip Ujčić). — Fakultete spovednikov v svetem letu 1926 (prof. dr. Fr. Ušeničnik). — O sedemstoletnici smrti sv. Frančiška Asiškega (dr. p. Angelik Tominec, O. F. M.).

Ljubljana (okolica), 10 konferenc. — O ljubezni do bližnjega (kaplan Karel Matkovič). — O časopisju in organizacijah (Franc Gabrovšek). — O svetem letu (dekan Andrej Lavrič). — O antikristu (župnik Janez Erjavec). — O voditelju v Marijini družbi (dekan Andrej Lavrič). — Redna služba božja pri podružnicah (dekan Andrej Lavrič). — O duhovnikovi ljubeznivosti in krotkosti (župnik Janez Erjavec). — Reorganizacija duhovnega podpornega društva (dr. Franc Kulovec). — O Voltaireju (dekan Valentin Zabret). — Katoliški tisk (Franc Zabret). — Tekoče zadeve.

Cerknica, 5 konferenc. — Jezusove prilike (kaplan Josip Košiček). — O lenobi (župnik Alojzij Wester). — Kako ravnati z verniki, ki trpe na psihičnih motnjah v verskem življenju (župnik Jernej Hafner). — Važnost kateheze za dušnega pastirja in nekoliko iz našega katehētičnega delovanja (župnik M. Ježek); Apologetika na novih potih (župnik V. Švigelj). — Važnost sodalnih zborovanj (župnik Ivan Lovšin); O izviru socialne oblasti in o oblikah vladavine (župnik Jernej Hafner).

Kamnik, 5 konferenc. — Poročilo o sestanku voditeljev Marijinih družb v Ljubljani (župnik Valentin Bernik). — Duhovnik in češčenje M. B. (dekan Ivan Lavrenčič). — Razgovor o pravicah spovednikovih v svetem letu. — Špiritizem in dušno pastirstvo (župnik v pok. Avgust Sinkovec). — Verskomanifestacijski shod mož in mladeničev za dekanijo kamniško (dekan Ivan Lavrenčič). — Svetoletne procesije v dekaniji. Pevska zveza in cerkveni pevci (župnik Jakob Razboršek). — Proslava sv. Alojzija, razgovor. Tvarina za konferenco dekanov v Ljubljani. Razgovor o kanonični vizitaciji v dekaniji. O gmotnem položaju duhovnikov in o »Domu sv. Antona« v Mekinjah. Vpliv judovstva v sodobnem vodilnem časopisu (župnik J. Filipič). Katoliška akcija (župnik Anton Mrkun). Delo za naše katoliško časopisje (Vinko Zor).

Kočevje, —.

Kranj, 1 konferenca. — Ureditev duhovniških plač (župnik Janez Mikš); Naše rane in pota k ozdravljenju (župnik Matija Škerbec).

Leskovec, 3 konference. — Čitanje iz knjige »Potek in sklepi III. ljublj. sinode« (pri vsaki konferenci). — Enciklika »Rerum novarum« in sedanji čas (župnik Eng. Rakovec). — Sodobno dušno pastirovanje (dekan Al. Kurent). — Novi praznik »Kristusa Kralja« (župnik Andrej Zupanc). — Katoliški tisk, propaganda (Franc Gabrovšek). — Proslava jubileja sv. Alojzija in sv. Stanislava (župnik Jakob Zust).

Litija, 4 konference. — Ovire pri dušnem pastirovanju (župnik Andrej Širaj). Vzroki slabega znanja verouka in sredstva proti (kaplan dr. Jakob Zagar). O pravicah spovednikov v svetem letu (župnik Janez Dolinar). Marija, Mati dobrega sveta (župnik Andrej Širaj). — Kako pridobi duhovnik marijanskega duha? (kaplan dr. Jakob Zagar). Statistika kongregacij v dekaniji (dekan Matej Rihar). Kongregacija za žene (župnik Janez Dolinar). Sedemstoletnica sv. Frančiška ter dvestoletnica sv. Alojzija in sv. Stanislava (razgovor). Veljavnost testamenta. Presv. evharistija in notranje življenje duhovnikovo (župnik Janez Vodopivec). Naše stanovske organizacije (župnik Andrej Širaj). Predpisi sinode in kodeksa glede cerkvenih stavb. Sv. Frančišek Asiški, socialni reformator.

Loka, 9 konferenc. — Razlaga C. I. C. can. 992—1012 (župnik Josip Logar). O javni službi božji (župnik Josip Klopčič). — Razlaga C. I. C. can. 1013—1034 (župni upravitelj Ivan Gogala). Kardinal Mercier in vzhodno vprašanje (kaplan Anton Skubic). Sveto leto 1926 (župnik Matej Tavčar). — Razlaga C. I. C. can. 1035—1067 (župni upravitelj Ivan Gogala). Unio apostolica (župnik Josip Brajec). — Kako ravnati pri spovedi z otroki, s fanti in z dekleti (župnik Franc Šušteršič). Dvestoletnica kanonizacije sv. Alojzija (župnik Janez Langerholz). — Razlaga C. I. C. can. 1068—1080 (župni upravitelj Ivan Gogala). De defectibus missae (župni upravitelj Al. Brecljnik). — Razlaga C. I. C. can. 1081—1104 (župni upravitelj Ivan Gogala). Premišljevanje o naših uspehih in neuspehih (župnik Janez Langerholz). — Mistika in pastoracija (župnik Janez Mikuž). Telo v službi duhovnika (ekspozit Rudolf Potočnik). — Razlaga C. I. C. can. 1105—1127 (župni upravitelj Ivan Gogala). — O propagandi za naše časopisje (dekan Matija Mrak). — Razlaga C. I. C. can. 1129—1144 (župni upravitelj Ivan Gogala). Narodnost in prižnica (župni upravitelj Janez Poljanec).

Moravče, 4 konference. — Razgovor o svetem letu in škofovi spomenici v Škofijskem listu št. 1 »Duhovnikom za novo leto«. — Poročilo o shodu voditeljev Marijinih družb v Ljubljani (kaplan Anton Jerman). — Cerkev, mistično telo Kristusovo (župnik Janez Kepec). — Potreba, korist in način obiskovanja družin za dušnega pastirja (župnik Janez Rihtaršič).

Novo mesto, 4 konference. — O svetem letu (kaplan Janez Pečnik). — O spisovanju župnih matic — rojstne in krstne knjige (prošt Karel Čerin). — O svetoletni spovedi (kaplan Janez Komljanec). — O pridržanih grehih (župnik Ignacij Omahen). — O spisovanju poročne knjige (prošt Karel Čerin). — O

slabem časopisju (vikar Franc Blažič). — O propagandi za dobro časopisje (dr. Franc Kulovec).

Radovljica (zgornji del dekanije), 4 konference. — Duhovnik — dušni pastir in politika (župnik Martin Drole). — Duhovnik ob novem letu (župni upravitelj Josip Kastelic). Sv. Pavel — dušni pastir (župnik Janez Kramar). — Poročilo o shodu dekanjskih voditeljev Marijinih družb in o shodu voditeljev vseh Marijinih družb (župnik Matija Ahačič). — Kristus Kralj in njega namestnik (župnik Janez Kramar).

Skupina Mošnje, 6 konferenc. — Ali se res bliža konec sveta? (kurat Anton Hafner). — Nazori gorenjskega adventista (župnik Mihael Zevnik). — Reorganizacija organizacij (kaplan Anton Gornik in dekan Jakob Fatur). — Vojaške zahteve in naše pisarne (dekan Jakob Fatur). — Glavni namen sodalnih konferenc (župnik Franc Bleiweis). — O duhovnikovi potrpežljivosti (župnik Matija Ahačič). — Oficielni cerkveni računi in dnevnik (župnik Franc Zorko). — Spovednik v svetem letu (župnik Valentin Oblak). — Obhajanje bolnikov (kaplan Franc Pečarič). — Pospeševanje lepega vedenja v cerkvi (kaplan Vincenc Gostiša). — Misijonska ideja v sv. pismu (kaplan Franc Pečarič). — Sv. Frančišek Serafinski in misijoni (o. gvardijan Joahim Košenina). — Poročilo o dekanskem shodu v Ljubljani (dekan Jakob Fatur). — Vsakoletni materinski dan na Brezjah in na Bledu (župnik Peter Koprivec). — Skupna Marijanska konferenca za dekanijo (župnik Matej Ahačič). — Gorečnost dušnega pastirja (župnik Matej Ahačič). — Tisk (na dveh konferencah, Franc Zabret).

Ribnica (okrožje Ribnica), 4 konference. — Velika dolžnost katoličanov v povojnem času — boj nemorali (župnik Karel Škulj). — Pogoji za odpustke svetega leta (dekan Anton Skubic). — Dekadencija seksualne etike, zlasti po mestih (župnik Karel Škulj). — Spovednikove svetoletne fakultete (dekan Anton Skubic). — Unio cleri Missionaria in misijoni (dekan Anton Skubic). — Reorganizacija duhovskega podpornega društva (dekan Anton Skubic). — Kakšne fakultete in privilegije imajo duhovniki, združeni v UC? (dekan Anton Skubic). — Ali je koristno ustanavljati male župnije? (župnik Mihael Kmet).

Okrožje Velike Lašče, 6 konference. — Praznovanje svetega leta (razgovor). — Nekaj misli o duhovskem naraščanju (župnik Andrej Orehek). — Fakultete spovednikov v svetem letu (kaplan Mihael Jenko). — Težave dušnega pastirja pri Sv. Gregorju pred sto leti (župnik Franc Krumpetar). — O gorečnosti dušnega pastirja (župnik Tomaž Zabukovec). — Razgovor o preustroju duhovskega podpornega društva. — Poročilo o sestanku voditeljev Marijinih družb (kaplan Mihael Jenko). — O časopisju (dr. Janez Fabijan).

Semič, 4 konference. — O Marijinih družbah (dekan Jakob Pavlovčič). — Gesla za duhovniško notranje življenje (prošt p. Gregor Cerar). — O pravicah spovednikov v svetem letu (prošt p. Gregor Cerar). — Poročilo o konferenci dekanov (prošt p. Gregor Cerar). — Zborovanje duhovnikov (dekan Jakob Pavlovčič). — Svobodomiselno učiteljstvo — ovira duhovnikovega delovanja (župni upravitelj p. Pavlin Bitnar). — Poročilo o dekanjski vizitaciji (dekan Jakob Pavlovčič).

Šmarje, 4 konference. — Nekaj psihologije kmetskega ljudstva za dušno pastirstvo (župnik Janez Kogovšek). — O zapravljanju (župnik Konrad Texter). — Katere sile in ideje vodijo misijonstvo katoliške cerkve? (župnik Janez Kogovšek). — O katoliškem tisku in časopisju (katehet V. Lavrič).

Trebnje, 3 konference. — Ob 200 letnici kanonizacije sv. Alojzija (kaplan dr. Janez Ahčin). Razgovor o zadevah na shodu dekanov. — Rimsko vprašanje — papeževa neodvisnost (kaplan Alojzij Košmerlj). — Misijoni v zamorskem Kongu (župnik Henrik Bukowitz). — Vianey — pridigar (kaplan Franc Hiti). — Slovensko časopisje (dr. Franc Kulovec).

Vrhnika, 2 konferenci. — Opazovanja povodom vizitacije v naši dekaniji (dekan Janez Kete). — O proslavi 200 letnice kanonizacije sv. Alojzija (kaplan Valentin Bertoneclj). — Razgovor o preureditvi duhovskega podpornega društva (župnik Jožef Gnidovec). — O bogoslužju v cerkvah z enim ali dvema duhovnikoma po »Memoriale rituum«.

Žužemberk, 3 konference. — O dijaštvu — konvikt v Novem mestu (župni upravitelj Alojzij Zupanc). — Razdiralni zakonski zadržki (župnik Gabrijel Petrič). — Dušni pastir in histerični (župnik Gabrijel Petrič).

36.

Sestanek gg. dekanov.

Nekatere važne zadeve so tekom leta dozorele. Zdi se mi potrebno, da se o njih z gg. dekani razgovorimo.

Zato sklicujem shod gg. arhidijakonov in dekanov in določim zanj sredo 5. oktobra. Vršil se bo kakor ponavadi v škofijski palači. Začetek naj bo ob devetih.

Predmeti posvetovanja bodo:

1. Kulturni svet a) središnji, b) po župnijah, njegove naloge in razmerje do naših prosvetnih društev.

2. Društvo treznosti. Vzroki neuspehov in sredstva za uspešno delo.

3. Patronat verskega zaklada in prispevanje za gradnjo in poprave cerkvenih in nadarbinskih poslopij.

4. Organizirana skrb za izseljence.

5. Duhovniki in učitelji.

6. Apostolstvo mož in posvetitev družin presv. Srcu Jezusovemu. Ali napreduje?

7. Misijonsko delo. a) Društvo za širjenje vere, b) Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. Misijonski praznik.

8. Ali naj z bolj intenzivnim delom za vsestransko dobrodelnost začnemo že sedaj, ali naj zavoljo posebnih okolišnosti še počakamo in se zadovoljimo s sedanjim stanjem?

Prosim, da bi vsak gospod napovedano tvarino dobro preudaril. Poročevalce za posamezne točke bom pravočasno naprosil.

Pozdrav in blagoslov!

V Ljubljani, dne 18. julija 1927.

† Anton Bonaventura,
škof.

37.

Kanonična vizitacija in birmovanje v dekaniji Šmarije.

Ker so državne volitve napovedane za nedeljo 11. septembra in bi se imela v istem času vršiti kanonična vizitacija in birmovanje v dekaniji Šmarije, zato to sveto opravilo odložim za čas po volitvah. Začelo se bo 18. septembra in nadaljevalo v tem-le redu:

1. Šmarije, v nedeljo 18. septembra.

2. Št. Jurje, v ponedeljek 19. septembra.

3. Kopanj, v torek 20. septembra.

4. Žalina, v sredo 21. septembra.
5. Lipoglav, v četrtek 22. septembra.
6. Polica, v petek 23. septembra.
7. Višnja gora, v nedeljo 25. septembra.
8. Stična, v ponedeljek 26. septembra.
9. Št. Vid, v torek 27. septembra.

38.

Treznost.

V zmislu odredbe škofijskega ordinariata v Ljubljani (Škofijski list, 1927, str. 39) se mora družba Treznosti ustanoviti v vsaki župniji ljubljanske škofije, po prazniku sv. Janeza Krstnika pa se mora škof. ordinariatu poročati o stanju protialkoholnega gibanja v župniji. Župni uradi se na te odredbe opozarjajo, da ne pozabijo že letos poslati poročila.

Za predsednika »Treznosti« je imenovan stolni kanonik Josip Volc, za tajnika monsig. Viktor Steška, za blagajnika Franc Mervec, tajnik škof. ordinariatsne pisarne v Ljubljani.

39.

Knjiga birmancev.

Birmance vpiše v knjigo birmancev domači župnik, to je župnik onega kraja, kjer imajo birmancevi starši ali njih namestniki svoja domovanja. Mladoletni (to je oni, ki še niso izpolnili 21. leta, in taki so pri nas redno birmanci) imajo namreč domovanje tam, kjer ga imajo njih starši, oziroma njih namestniki (can. 93, §1); in župnik njih domovanja je zanje parochus proprius, domači župnik.

Župnik, ki je birmancev vpisal v knjigo birmancev, naj ga tudi vpiše v knjigo status animarum.

Razen tega pa se mora označiti tudi v krstni knjigi, da je kdo prejel zakrament sv. birmine. Če je torej kdo drugje rojen, ne tam, kjer ima sedaj svoje domovanje, mora domači župnik sporočiti spisovatelju krstne knjige v onem kraju, da je ta in ta prejel zakrament sv. birmine. (Cf. can. 470, § 2; can. 798; Rit. Rom. [ed. 1925], tit. 12, cap. 1, n. 1, cap. 3, cap. 6; Sinod. III, pg. 54; Lj. šk. l. 1925, n. 33, ki čisto jasno pravi: »V birmansko knjigo vpiše domači župnik, to je župnik, v čigar župnijo spada birmanec.«)

40.

Razne objave.

Tečaji duhovnih vaj v »Domu duhovnih vaj« za tretje četrletje 1927. Za duhovnike od 4. do 8. avgusta in od 19. do 23. septembra. — Za inteligente od 11. do 15. avgusta. — Za akademike od 4. do 8. septembra. — Vsak tečaj se začne zvečer prvega in konča zjutraj zadnjega zgoraj imenovanih dni. Udeleženci naj bodo v Domu do 6 zvečer prvega dne. Za udeležbo naj se pravočasno prijavijo. Kdor bi prijavljen ne mogel priti, se mora pravočasno odglasiti, da napravi mesto drugemu. Oskrbnina znaša za ves čas 120 Din.

Duhovne vaje za gospodinje v župniščih bodo tudi letos pri čč. uršulinkah v Ljubljani od 2. do 6. avgusta 1927. Začetek 2. avgusta ob 6 zvečer. Oskrbnina znaša Din 120 za vse tri dni.

Vozna ugodnost na železnicah. V zmislu novega navodila prometnega ministrstva v Belgradu z dne 11. aprila 1927, M. S. br. 4993/27, glede izdajanja voznih ugodnosti ob potovanju po železnicah in ladjah v državni eksploataciji, čl. 65, uživajo vsi aktivni duhovniki na železnicah in ladjah, ki jih eksploatira država, 50% popust redne tarife ne glede na število potovanj v enem letu (čl. 67).

Vpokojenih duhovnikov navodilo nikjer ne omenja, torej zanje ne velja nikaka vozna ugodnost. Direkcija državnih železnic v Ljubljani je vse lani vpokojenim duhovnikom izdane legitimacije za trikratno znižano vožnjo vrnila letos nepotrjene.

Izprašane babice. Čuje se, da matere porodnice ne kličejo vedno izprašanih babic in da se zato tu in tam zgodi kaka nesreča pri porodu. Gg. dušni pastirji naj ob priliki, n. pr. pri izpraševanju za žene, opozore matere, naj kličejo le izprašane babice za pomoč ob porodu.

Shod bivših vojakov iz svetovne vojne bo letos na Brezjah v nedeljo, dne 21. avgusta. Gg. dušni pastirji naj to s prižnice pravočasno oznanijo.

Slovenski duhovnik na Francoskem. Pravilni naslov g. Val. Zupančiča, ki pastiruje med Slovenci v severni Franciji, je: L'abbé Val. Zupančič, 17 rue Mozart — Cité St. Pierre, Lievin, P. d. C., France.

Knjiga dr. Rado Kušej, **Cerkveno pravo katoliške cerkve**, druga izdaja, se dobi še vedno za znižano ceno, ako se naroči potom škofijskega ordinariata. O tem se župni uradi obveščajo glede na objavo v Škof. listu 1927, str. 43. Naročitev knjige se znova toplo priporoča.

41.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 17. junija 1927, št. 2400, je bila razpisana župnija Križ pri Trziču.

Razpisuje se župnija Prežganje v litijski dekaniji.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti na škof. ordinariat. Kot zaključni rok za vlaganje prošenj se določa dan 20. avgusta 1927.

42.

Škofijska kronika.

Cerkveno odlikovanje. Za škofijska duhovna svetnika sta bila imenovana Karel Škulj, župnik v Dolenji vasi, in Valentin Sitar, župnik v Zagorju ob Savi.

Umeščen je bil na župnijo Škocijan pri Turjaku Ivan Zupančič, kaplan na Jesenicah, dne 11. julija 1927.

Podeljene so župnije: Komenda Janezu Zabukovcu, župniku v Križah pri Trziču; Fara pri Kočevju Andreju Staretu, kaplanu pri Svetem Petru v Ljubljani; št. Lambert Karlu Rupniku, ekspozitu v Konjšici.

Začasne eskurendne upravitelje so bili imenovani: Josip Anžič, župnik v Škocijanu pri Mokronogu, za župnijo Bučko; Jakob Žust, župnik v Cerkljah pri Krškem, za župnijo Čatež ob Savi; Janez Dobnikar, župnik na Jančem, za župnijo Prežganje.

Ordinacije. V mašnike so bili posvečeni dne 29. junija 1927 sledeči bogoslovci ljubljanske škofije: iz petega letnika: Janez Bergant, Ciril Jerina, Gregorij Mali, Franc Mozetič, Josip Rozman. — Iz četrtega letnika: Franc Fröhlich, Janez Hladnik, Anton Hren, Alojzij Kambič, Anton Miklavčič, Viktor Zakrajšek. — Isti dan sta prejela sv. mašniško posvečenje: fr. Gabriel Zehentbauer, O. Cart. iz Pleterij, in fr. Karel Dijak, O. F. M., provincije Sv. Križa v Sloveniji.

Umrli je Martin Jarec, župnik v Prežganjem, dne 27. junija 1927 v Ljubljani, v starosti 43 let.

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 23. julija 1927.

Konkurzni razpis

Z obznanjenjem dne 17. junija 1927 št. 2007 je bila razpisna župelnja prišlo pri župni.

Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927.

Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927.

Škofijska kronika.

Črkvena oblikovanje. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927. Razpisna se župelnja prišlo v župnijski dom v Ljubljani, 1927.

Vsebina: 34. Nagovor sv. očeta papeža Pija XI. v konzistoriju. — 35. Konferenca Sodalitatis Ss. Cordis I. 1926. — 36. Sestanek gg. dekanov. — 37. Kanonična vizitacija in birmovanje v dekaniji Šmarije. — 38. Treznost. — 39. Knjiga birmancev. — 40. Razne objave. — 41. Konkurni razpis. — 42. Škofijska kronika.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Dostal. — Za Jugosl. tiskarno v Ljubljani Karel Čeč.